

det, men skulde det være nødvendigt, kunde den vel nok suppleres saaledes, at den blev i Stand til at udrede Spørgsmaalet til Bunds. Jeg skal derfor slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne om at lade Sagen undersøge i en Kommission.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Birck): Det, der er galt ved det her omhandlede Forhold, er to Ting. Det ene er Tillidsbruddet. I det Øjeblik en Mand skal arbejde for mig, er det i og for sig noget for hele Sammenholdet farligt, at han lader sig betale af en anden Mand. Det er at arbejde mod mig. Det gælder f. Eks. indenfor Aktieselskaber og for Andelselskaber, at den Mand, der som Direktør skal varetage Selskabets Interesser, ikke samtidig maa kunne handle mod Selskabet for egen Fordel, og dette finder Sted i Tilfælde, jeg ikke her skal komme ind paa, det hører Kommissionen til.

Den anden gale Ting er af mere nationaløkonomisk Karakter, den nemlig, at Returkommission gør Produktionen dyrere. Der er tilstrækkelig mange Muligheder for en smart Mand til paa lovlig Maade at faa Kommissioner og Procenter, af den ene eller den anden Art, og der er en umaaelig stor Del af den danske Befolkning, der faar Procenter paa fuldkommen lovlig Maade. Det vilde derfor være heldigt at indskrænke de Omraader, hvor det sker uden Principalens Tilladelse. Formaalet med dette Forslag — det vil jeg sige til det ærede Medlem fra Københavns 10de Valgkreds (Bang) — er ikke saa meget at faa Folk puttet i Fængsel — jeg tror ikke saa meget paa Fængslernes opdragende Betydning —, som det er at faa Folk til at ændre deres Retsopfattelse, og den første Maade at faa ændret Folks Retsopfattelse paa er at gøre den af Moralen forbudte Handling strafbar. En Lov som den, der her foreslaas, vil ikke føre til saa overmaade mange Fængslinger, men den vil føre til, at en hel Del honnerte Mennesker ville sige: Naar det nu en Gang er strafbart, er det en umoralsk Ting, og vi ville derfor ikke gaa med til den.

Det ærede Medlem bebrejdede mig Lovforslagets Form og omtalte den engelske Lov. Efter min Mening er vort Forslag mere udførligt og mere tydeligt end den engelske Lov, og efter Sagens Natur maa hele Begrebet Returkommission ikke defineres alt for snævert. Man bør overhovedet lade Praxis ordne Forholdene, fordi der, som det ærede Medlem selv anerkender, er saa uendelig mange Former

for den, at man ved en Definition risikerer at udelukke de Former, som det socialt set allermest kommer an paa. Der er i øvrigt angaaende selve Bedrageribegrebet heller ikke nogen ordentlig Definition i Straffeloven, heller ikke angaaende Pengeafpresning. Straffeloven kender en Række saakaldte Gummiparagraffer, hvor det netop er det afgørende, at Domstolene i hvert enkelt Tilfælde lægge Mening ind i Begrebet og afgrænser det, fordi man ikke kan give nogen almindelig Regel. Jeg har prøvet det meget nøje, og jeg tror, at heller ikke det ærede Medlem vilde være i Stand til at give en udtømmende Definition af Begrebet Returkommission, som afgrænser det baade nedad og opad.

Det ærede Medlem endte sin Tale med en Række uelskværdige Bemærkninger om de Motiver, som den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, har haft. Jeg ved godt, at det ærede Medlem og hans Venner ere stærkt optagne af de Motiver, vi have. Saaledes da vi i sin Tid interesserede os for Arbejdsløsheden. Først skældte de os Hæder og Ære fra, og da det ikke lykkedes dem at faa noget ud af det, udtænkte de, hvilke vore Motiver havde været, og valgte selvfølgelig de værste. Dette Lovforslag har jeg udarbejdet allerede i Fjor, og det er ikke noget isoleret Fænomen hos mig. Jeg vil blot minde om de edsvorne Revisorer. Den Sag var ikke den Gang aktuel, men den var lige saa nødvendig som den foreliggende Sag, og Spørgsmaalet blev rejst, da der forelaa en gunstig Lejlighed. Om det kan det ærede Medlem ikke sige, at der forelaa en politisk Grund. Det er for øvrigt mærkeligt, at det ærede Medlem, der tilhører et Parti, som mere end noget andet forstaa Agitationens Kunst, mere end noget andet er villigt til at sælge sin Sjæl — hvis det har en Sjæl — for en agitatorisk Profit, pludselig stiller sig indigneret op overfor andre og siger: Æ bø, de gøre det af politiske Motiver! Jeg tror, det ærede Medlem vilde gøre sig selv en Tjeneste — ikke os andre, for os er det ret ligegyldigt, hvad det ærede Medlem mener — ved undertiden at forudsætte, at man kan have andre Motiver end just Valgtribunens. Jeg hører nemlig til dem, der mene, at det ærede Medlem virkelig til Tider har andre Motiver — selv om jeg ikke kan paavise det.

Efter de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Minister, og som ere i Overensstemmelse med de Ønsker, der ere til Stede hos Forslagsstillerne, tillader jeg